Tractors i vaques

Tractors i vaques. Aquest és el meu record d'infància de les Fires de Girona. És el record resultat de ser de pagès i tenir un pare per a qui les Fires començaven i acabaven al seu món. Un món que per Fires començava i acabava al Certamen. Més concretament, salivant davant l'últim model de tractor i davant vaques de revista. Res d'aprofitar per fer ni que fos un cop d'ull ràpid a la resta de productes que s'hi exposaven en aquella època, i dels quals recordo que hi havia cotxes, piscines, sofàs..., molts sofàs.

No recordo que aquestes visites anuals al Certamen haguessin inclòs mai ni un viatge a cap de les nombroses atraccions. Tot i que alguna vegada incloïen un dinar a Cal Ros o a Ca la Marieta. Però la memòria és molt selectiva, i després de donar-hi un parell de voltes, m'han ajudat a recordar que sí que m'hi portaven, a les atraccions. Concretament al tren de la bruixa. I després també he recordat que no m'ho passava gens bé. Potser d'això m'ha quedat certa angúnia per aquest tipus d'atraccions.

El cas és que el record que en tinc és que la visita a les Fires estava planificada exclusivament per i per als adults. Això va fer que durant molt temps per a mi les Fires fossin això, cosa de grans. No obstant, anar-hi era tota una aventura des de la perspectiva d'una criatura de poble. Anar a Girona, a la ciutat, era un viatge emocionant i extraordinari, encara que costi de creure avui, que agafem un avió per anar a qualsevol capital europea com aquell que agafa l'autobús. Amb la perspectiva que ens dona el temps i de com han canviat les coses, costa de creure, però aquesta era la realitat.

Se suposa que el Certamen era un motiu de prou pes per emprendre aquella aventura. Permetia conèixer, veure i tocar uns productes que, sense les tecnologies actuals, no estaven a l'abast tan fàcilment. Després, el Certamen va començar a semblar anacrònic. Era com aquells zoos que es limitaven a exhibir animals exòtics. Però de la mateixa manera que els zoos han evolucionat cap a estudis científics dels animals, el Certamen va intentar reinventar-se per adaptar-se als canvis socials i tornar a despertar mínimament l'interès dels gironins.

La desaparició de les vaques i els tractors va ser ja un primer intent de canvi. Les vaques i els tractors i tot el que acompanya el món agrícola es mereixien un espai propi i segurament més professional. Per a la resta, es va optar per mantenir el caire popular, tradicional i fins i tot folklòric que ha caracteritzat el Certamen fins avui.

Publicat a:
-El Punt Avui. Comarques Gironines 01-11-2017 Pàgina 34

Font del document: http://www.elpuntavui.cat/societat/article/5-societat/1272504-tractors-i-vaques.html